

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

indenfor det europæiske samfund rejst, og heri er ikke mindst vi, med den store udenrigshandel vi har, interesseret.

Noget helt andet er, at vi indenfor vort eget område kan blive nødt til at foretage visse indgreb overfor den hjemlige produktion og arbejdsproces, men i spørgsmålet europæisk samarbejde landene imellem tror jeg, vi må gøre os klart, at det drejer sig om, at enten må vi være med og følge trop og indrette os derefter, eller også bliver vi nødt til at finde os i den situation, der kan opstå, hvis ikke Danmark kan medregnes som ligeberettiget partner, der kan ordne sine egne økonomiske forhold, således at vi ved egen kraft fremover fortsat kan være en nation, hvis økonomiske sundhed og kraft der ikke hersker tvivl om. En overgang kan vi måske vente hjælp udefra til løsning af opgaverne, men kun hvis man har en sikker opfattelse af, at vi dér, hvor vi har mulighed for det, gør en indsats og træffer de økonomiske foranstaltninger, som landet overhovedet er i stand til. Vi er ikke uden betydning i den europæiske omsætning, men jeg tror ikke, vi skal bilde os ind, at vi ikke kan undværes, og at man derfor nok skal hjælpe os, hvis det endelig kræves. Det ville iøvrigt også være en mærkværdig situation for en nation, der gennem de sidste snart hundrede år støt og sikkert har arbejdet sig op til deltagelse i den internationale omsætning. Jeg håber derfor, at de forhandlinger, der i disse dage foregår på andet plan om vore økonomiske vanskeligheder, må styrke tilliden i udlandet til os og herhjemme skabe forvisning om, at de politiske kræfter kan enes om et arbejde, der virkelig bringer orden i tingene igen.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit parti vegne anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Der knytter sig ikke til denne behandling af vareforsyningsloven den samme politiske interesse, som tilfældet ofte har været tidligere, når loven har været til behandling her i tinget. De to nuværende regeringspartier, venstre og konservative, der tidligere har været yderst betænkelige ved at give bemyndigelser til handelsministeren, har sikkert ikke samme betænkeligheder ved denne lejlighed. Når det i lovforslagets bemærkninger siges, at en bemyndigelsesordning til ministeren er en mere smidig og en mere brugbar fremgangsmåde overfor disse særlige forhold, end det er at fæstne det i bestemte lovparagraffer, så er et lignende synspunkt

jo fremført tidligere her i tinget, dog ikke af den højtærede handelsminister eller hans parti, men af andre, som dengang gjorde forsøg på at forklare, at dette område var så vanskeligt, at det var svært at lægge det altfor fast i lovparagraffer.

Men vi i det radikale venstre er af den opfattelse, at den lovgivning, der er nødvendig, må gennemføres på den mest hensigtsmæssige og praktiske måde, også uden hensyn til, hvilket politisk parti handelsministeren tilhører. Vi er endvidere af den opfattelse, at det offentlige ikke uden tvingende grunde bør gennemføre restriktioner eller indgreb i erhvervslivets forhold. Når vi har støttet en lovgivning som den, det her drejer sig om, er det, fordi vi mener, at forholdene i verden har været og fremdeles er af en sådan karakter, at lovgivning er nødvendig for at sikre, at vareknaphed og dyrtid ikke skal føre til fattigdom og nød for store dele af befolkningen her i landet.

Under de former, hvorunder handelen mellem landene for tiden foregår, med handelsaftaler og vareudveksling, er det simpelthen en nødvendighed, at der findes en lovgivning, der gør det muligt, at indgåede aftaler med andre lande kan overholdes. Det er også nødvendigt med en lovgivning, der sætter det offentlige i stand til at sikre, at den fremmede valuta, der står til rådighed, først og fremmest anvendes til indkøb af de nødvendige varer for befolkningens forsyning og til opretholdelse af landets vigtigste produktion.

Af disse og af adskilligt flere grunde, som jeg ikke nærmere skal komme ind på, mener vi i mit parti, at vareforsyningsloven er nødvendig. Det var os en glæde i fjor at medvirke til, at loven blev lempet og mildnet ved dens sidste vedtagelse. Det var naturligt, at dette skete, efterhånden som de økonomiske forhold lettede. Men nu synes denne udvikling, der var så godt i gang, da loven sidst blev vedtaget, at være standset, i hvert fald for en tid, og skrap-pere statsindgreb overfor erhvervslivet er formentlig forestående. Det må vi beklage, men jeg vil ikke bestride, at sådanne indgreb kan blive en nødvendighed. Jeg skal derfor ikke indvende noget imod, at handelsministerens beføjelser udvides på visse områder, så han også får bemyndigelse til at iværksætte produktionsreguleringer o. lign., jeg går ud fra, at ministeren vil benytte sin bemyndigelse med omtanke og holde sig i nøje kontakt med rigsdagen gennem vareforsyningsudvalget. Så anspændt som den økonomiske situation er, kan ingen se bort fra, at nye rationeringer og indskrænk-